

Kunnskapsdepartementet skal avgjøre klinikkstriden

Rektor Gunnar Bovim ved NTNU mener internklinikken ved psykologisk institutt bør organiseres på samme måte som andre helseutdanninger ved universitetet, det vil si utenfor campus.

TEKST

Per Olav Solberg

PUBLISERT 6. november 2018

Universitetsledelsen ved NTNU i Trondheim ønsker å flytte internklinikken ved psykologisk institutt fra campus til et nytt, framtidig senter for psykisk helse knyttet til St. Olavs hospital i Trondheim.

– Hvorfor er dette viktig når de ansatte ved internklinikken er fornøyd med dagens løsning?

– Det er ingen uenighet knyttet til at internklinikken på et tidspunkt skal flytte ut fra campus på Dragvoll og til andre lokaler. Det er både vi og instituttledelsen enige om. Det er den framtidige driftens organisering som skaper uenighet. Alle de andre helseutdanningene ved NTNU er organisert på den måten at studentpraksis skjer der ute, der de relevante institusjonene ligger. Vi driver ikke egne skoler for lærerutdanningen eller egne sykehus for legestudentene. Jeg ser derfor ikke argumentet for hvorfor psykologisk institutt bør ha en egen internklinikk, sier Gunnar Bovim.

GUNNAR BOVIM, rektor ved NTNU. Foto: Thor Nielsen

Psykologisk institutt er redd for at en slik flytting vil innebære at studentene må behandle pasienter ut fra helseforetakets behov, og ikke ut fra hva som er best for studentenes læring. Ved internklinikken rekrutterer man først og fremst pasienter med lettere psykiske lidelser.

– *Rapporten fra PWC som universitetsledelsen ba om, konkluderte med det samme som instituttledelsen: en tilrettelagt internklinikk gir best læring. Din kommentar til det?*

– PWC tar for gitt at studentene må behandle rettighetspasienter i psykisk helsevern dersom virksomheten flyttes til St. Olav. Det er etter mitt skjønn ikke riktig. Sykehuset har full anledning til å ta inn pasienter til undervisningsformål, og man kan finne gode ordninger for å få egnede pasienter til studentene. St. Olav har skrevet en egen rapport som svar på PWC-rapporten. Her presiserer sykehuset at de har en selvstendig oppgave i å legge til rette for undervisning, og at dette er sidestilt med pasientbehandling. Jeg er helt enig i at det er svært viktig at studentene får pasienter tilpasset sine ferdigheter og hvor de er i utdanningsløpet.

– *Jeg har forstått det slik at dere vil la Kunnskapsdepartementet avgjøre denne saken?*

– Vi kommer til å sende begge rapportene til Kunnskapsdepartementet for å få en vurdering fra dem, ja. Dette er prinsipielt viktig. Hvis det er slik at psykologstudentene ikke kan unndras lov om spesialisthelsetjeneste hvis klinikken flyttes til St. Olav, da vil

dette også ramme alle andre helseutdanninger ved universitetene. Da må alle helseutdanningene reorganiseres med tanke på klinisk praksis. Dit tror jeg ikke vi kommer.

– *Jeg har merket meg at denne saken vekker sterke følelser ved Psykologisk institutt.*

– Folk er veldig sinte og redde, og det har overrasket meg. Dette er en sak der vi trenger å finne gode løsninger. Jeg har vært ganske tydelig og sagt hva jeg mener er en fornuftig organisering. Jeg tror nok de tenker at jeg har bestemt meg på forhånd.

– *Men er det ikke slik da, at du har bestemt deg?*

– Jeg har sagt hva jeg mener er den beste organiseringen, men hvis det kommer andre råd fra departementet eller universitetsstyret bestemmer seg for noe annet, så må jeg jo selvsagt følge disse rådene. Jeg ønsker ikke å gjøre noe hvis det er uklokt å gjøre det, avslutter Bovim.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 11, 2018, side 1011

TEKST

Per Olav Solberg, redaksjonssjef